DRET DELS INFANTS A VIURE SENSE VIOLÈNCIA

(article 19 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant)

Observació general del Comitè dels Drets de l'Infant (2011)

col·lecció lectura fàcil | 9

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball,
Afers Socials i Famílies

BIBLIOTECA DE CATALUNYA - DADES CIP

Falta

© Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2017

Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència
Avinguda del Paral·lel, 50-52
08001 Barcelona

Podeu consultar el text de la llicència de cessió de drets d'autor
a: http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/legalcode.ca

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA (International
Federation of Library Associations and Institutions)
quant al llenguatge, el contingut i la forma,
a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.

Primera edició: desembre de 2017

Adaptació de l'original a LF: Associació Lectura Fàcil
Disseny i maquetació: Martirià Pagès
Il·lustracions: Carolina López Casanova
Producció: EADOP
Tiratge: 3.000 exemplars
Dipòsit legal:

Podeu trobar aquesta i les altres obres que ha publicat el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies al nostre catàleg de publicacions:

http://treballiaferssocials.gencat.cat/el_departament/publicacions/

COL·LECCIÓ LECTURA FÀCIL

ÍNDEX

Introducció 3

Per què aquesta Observació general sobre la violència? 4

En quins principis es basa l'Observació? 7

Quins objectius té l'Observació? 8

Anàlisi del primer paràgraf de l'article 19
de la Convenció sobre els Drets dels Infants 9

Anàlisi del segon paràgraf de l'article 19
de la Convenció sobre els Drets dels Infants 21

Marc nacional de coordinació de la lluita
contra la violència que pateixen els infants 27

Cooperació internacional 29

Difusió de l'Observació 30

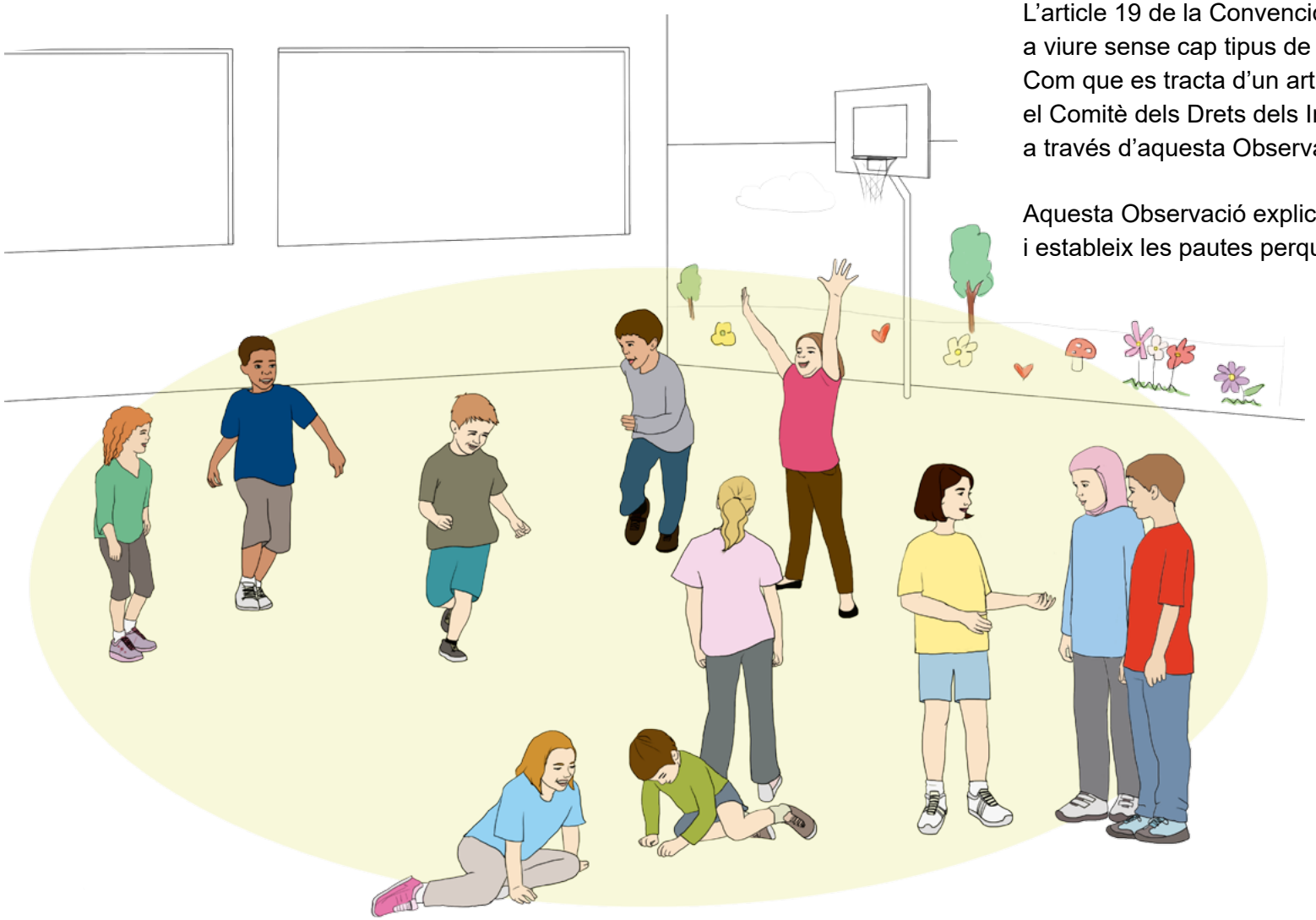

Introducció

La Convenció dels Drets dels Infants és un tractat internacional
que reconeix els drets i obligacions dels infants.
La va aprovar l'Assemblea de les Nacions Unides el 1989
i l'han ratificat 193 països.

L'article 19 de la Convenció recull el dret dels infants
a viure sense cap tipus de violència.
Com que es tracta d'un article molt important,
el Comitè dels Drets dels Infants ha decidit desenvolupar-lo
a través d'aquesta Observació general.

Aquesta Observació explica en detall el contingut de l'article
i estableix les pautes perquè els estats n'assegurin el compliment.

Per què aquesta Observació general sobre la violència?

Perquè la violència contra els infants continua existint.

L'abast i la intensitat de la violència contra els infants és alarmant. Cal, doncs, ampliar i reforçar les mesures destinades a aturar-la. Només així garantirem el bon desenvolupament dels infants i els ensenyarem a resoldre conflictes per mitjans pacífics.

Perquè no s'han fet prou esforços per aturar la violència.

Tot i que s'han pres moltes mesures, no n'hi ha hagut prou i ens trobem amb què:

- Els ordenaments jurídics de la majoria d'estats encara no han prohibit totes les formes de violència contra els infants.
- Continuen existint actituds i pràctiques socials i culturals que toleren la violència.
- Les mesures adoptades tenen efectes limitats perquè:
  - no aborden les causes de la violència;
  - es centren en pal·liar-ne les conseqüències;
  - no formen part d'un pla d'acció coordinat;
  - i no reben suficients recursos econòmics.

Perquè una infància sense violència té molts beneficis.

Els infants que creixen en una societat sense violència esdevenen ciutadans responsables que participen de forma activa en el bon funcionament de la seva comunitat.

Els estudis demostren que els infants que creixen sense patir cap tipus de violència són menys propensos a fer-la servir quan es fan grans.
Així doncs, prevenint la violència contra els infants prevenim i reduïm la violència en la societat del futur.

Perquè una infància violenta té conseqüències molt greus.

La violència que s'exerceix sobre els infants pot provocar a curt i llarg termini:

- Lesions mortals
- Lesions permanents
- Problemes de salut física
- Dificultats d'aprenentatge
- Problemes psicològics i emocionals
- Malalties mentals
- Comportaments perjudicials per a la salut

En l'àmbit social, això es tradueix en:

- Desgast de les relacions personals
- Exclusió
- Problemes amb la llei

A més, els estudis demostren que els infants que pateixen violència tendeixen a acumular experiències violentes en el futur.

Perquè la violència contra els infants té costos importants.

D'una banda, els costos directes de:

- l'atenció mèdica,
- els serveis jurídics,
- els serveis socials.

De l'altra, els costos indirectes que causen:

- les lesions permanents,
- els trastorns psicològics,
- la interrupció de l'educació,
- la pèrdua de productivitat en el futur.

En quins principis es basa l'Observació?

Tots els comentaris que recull aquesta Observació tenen en compte els següents principis fonamentals:

- Cada infant és un ésser humà únic i valuós, amb una personalitat i interessos propis, i amb necessitats específiques.
- Cal que protegim la seva dignitat humana i la seva integritat física i psicològica.
- Els infants tenen drets que hem de reconèixer, respectar i protegir. En aquest sentit han de rebre el mateix tracte que els adults.
- La violència contra els infants no es pot justificar i cal intervenir per aturar-la allà on es produeixi, ja sigui en l'àmbit familiar, escolar, assistencial, policial, militar, etc.
- La violència contra els infants es pot prevenir. Els serveis socials, sanitaris i educatius són molt importats en les tasques de prevenció.
- A l'hora de prendre decisions que afecten els infants, hem d'escoltar i tenir en compte les seves opinions, i hem de defensar els seus interessos per damunt de qualsevol altra consideració.

Quins objectius té l'Observació?

- Recordar als estats que estan obligats a prohibir, prevenir i combatre qualsevol forma de violència contra els infants, tant si viuen en família com si estan a càrrec d'una altra persona o institució.
- Instar els estats a complir aquestes obligacions amb urgència.
- Descriure les mesures legislatives, administratives socials i educatives que els estats han d'adoptar per evitar la violència contra els infants.
- Procurar que s'adoptin mesures que no es limitin només a atendre els infants quan han patit la violència.
- Promoure mesures integrals per assegurar els drets dels infants a la vida, la dignitat, el benestar, la salut, el desenvolupament, la participació i la inclusió en una societat sense violència.

Anàlisi del primer paràgraf de l'article 19 de la Convenció sobre els Drets dels Infants

Què diu aquest paràgraf?

Que «els estats adoptaran totes les mesures legislatives, administratives, socials i educatives apropiades per protegir els infants contra tota forma de violència, tant si estan a càrrec dels pares com d'una altra persona o institució».

La violència

Segons l'article 19, qualsevol tipus de violència contra els infants és inacceptable i res no la justifica. Així doncs, no existeix cap situació en què la violència sigui legal o socialment acceptable.

Per evitar equívocs, cal que les normes jurídiques dels estats usin definicions clares dels diferents tipus de violència, entre les quals:

- **Tracte negligent:**
  Hi ha tracte negligent quan els responsables dels infants, tenint els mitjans suficients per fer-ho, no atenen les seves necessitats físiques i emocionals, no els proporcionen atenció mèdica ni educació o els abandonen.

– **Violència mental:**
  - Quan la relació amb els infants es basa en el menyspreu i l'insult, l'exclusió i l'aïllament, l'amenaça i la por, o en l'explotació.
  - Quan els responsables dels infants desatenen les seves necessitats afectives, mèdiques i educatives, i la seva salut mental.
  - Quan els infants presencien situacions de violència domèstica.
  - Quan els infants són aïllats o pateixen condicions humiliants de detenció.
  - Quan els infants són intimidats a través de les noves tecnologies.

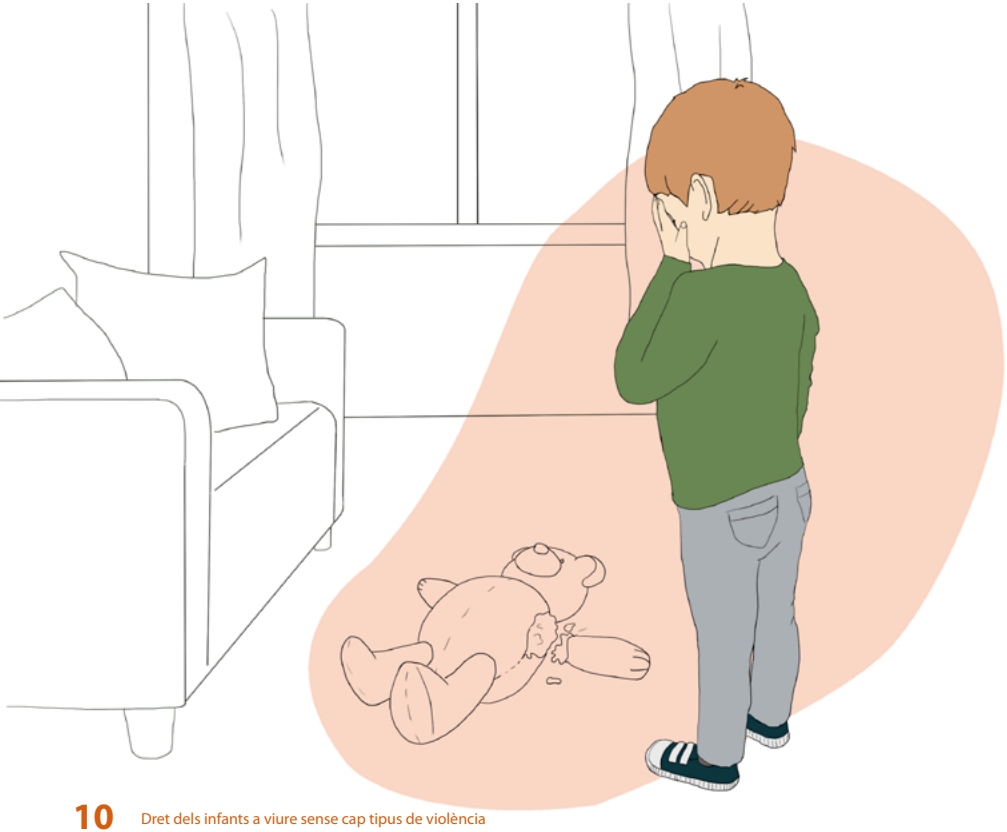

– **Violència física:**
  - Qualsevol tipus de càstig corporal, tracte inhumà i tortura.
  - Intimidació física per part d'adults o d'altres infants.
  - Esterilització forçada, en especial de les nenes.
  - Tractaments mèdics (com els electroxocs) per controlar el comportament dels infants.
  - Mutilació.

– **Abús i explotació sexual:**
  - Incitació o coacció dels infants perquè participin en activitats sexuals il·legals o perjudicials.
  - Explotació sexual comercial dels infants.
  - Enregistrament d'abusos sexuals a infants.
  - Matrimoni forçat.

– **Violència infantil:**
  És la violència física, mental i sexual que exerceixen uns infants contra altres infants.

– **Autolesions:**
  Trastorns alimentaris, addiccions, lesions autoinfligides, pensaments suïcides, intents de suïcidi i suïcidi.

– **Violència a través de les noves tecnologies:**
  - Accés dels infants a continguts que els perjudiquen (violents, pornogràfics, racistes, etc.) i que afecten la seva conducta.
  - Ús de la tecnologia per enganyar, intimidar o humiliar els infants.
  - Enregistrament d'abusos sexuals

– **Pràctiques perjudicials:**
  - Mutilació genital femenina.
  - Marques, cremades, esgarrapades, etc.
  - Ritus iniciàtics violents i humiliants.
  - Alimentació forçada.
  - Proves de virginitat.
  - Matrimoni forçat i matrimoni precoç.
  - Delictes d'«honor».
  - Acusacions de bruixeria, exorcisme...
  - Pràctiques culturals d'amputació (com l'extirpació de l'úvula) o de deformació de parts del cos de l'infant (els peus, el crani...).

– **Estereotips impulsats pels mitjans de comunicació:**
Per exemple quan es difon una imatge negativa dels infants desfavorits i s'afavoreix així l'adopció de mesures punitives per controlar el seu comportament.

– **Omissió institucional dels drets dels infants:**
Es produeix quan els estats no compleixen les obligacions que els atribueix la Convenció sobre els Drets de l'Infant. Això significa que, amb l'objectiu de detectar, prevenir i combatre la violència, els estats:
  - No aproven la legislació necessària.
  - No apliquen les lleis o reglaments necessaris.
  - No hi destinen els recursos necessaris.
  - No avaluen l'èxit de les mesures adoptades.
  - No prioritzen els interessos dels infants.

Els cuidadors

Tots els menors de 18 anys haurien d'estar a càrrec d'algú. Les persones o institucions que es fan càrrec d'un infant són les responsables de garantir-ne la seguretat, la salut, el desenvolupament i el benestar.

Els infants poden estar:
  - a càrrec d'un cuidador principal o circumstancial,
  - a càrrec de l'estat,
  - vivint de manera independent.

– **Qui és cuidador principal? Qui és cuidador circumstancial?**
Són cuidadors principals:
  - els pares i mares,
  - la família acollidora,
  - la família adoptiva,
  - els cuidadors en règim de kafala del dret islàmic,
  - els tutors,
  - els membres de la família extensa i la comunitat.

Són cuidadors circumstancials:
  - els professionals de l'àmbit educatiu,
  - els cangurs,
  - els entrenadors, animadors i monitors,
  - els professionals de les institucions d'atenció als infants (centres de salut, centres residencials, centres de dia).

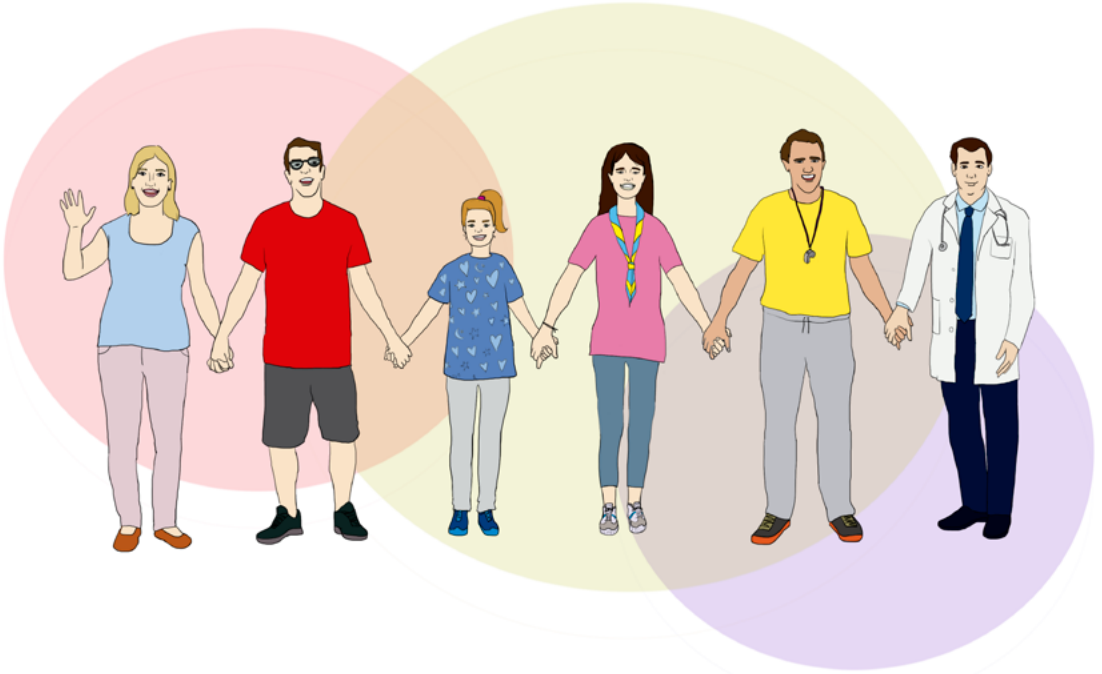

– **Qui es fa càrrec dels infants sense cuidadors?**
Els estats estan obligats a responsabilitzar-se de forma automàtica dels infants que es queden sense cuidadors i han d'oferir-los la protecció i l'atenció necessària per garantir-ne el benestar.
Les formes d'acollida semblants al model familiar són les més adequades per garantir els drets d'aquests infants.

Autors d'actes de violència contra els infants

Els infants poden ser víctimes de la violència exercida per:

- cuidadors principals;
- cuidadors circumstancials;
- persones de les quals els cuidadors les haurien d'haver protegit: veïns, companys, estranys, etc;
- professionals i agents estatals en escoles, residències, comissaries...

Els estats

Els estats han d'adoptar totes les mesures apropiades per protegir els infants contra qualsevol forma de violència. Aquesta obligació no es pot ignorar ni se'n pot ajornar el compliment.

– **Què s'entén per mesures apropiades?**
Mesures legislatives, administratives, socials i educatives que incloguin tots els sectors públics, que s'apliquin de forma coordinada i que comptin amb la participació dels infants.

Mesures legislatives

Són les lleis nacionals, autonòmiques i municipals i els reglaments que les desenvolupen.

Els estats que no ho hagin fet, han de:

- Ratificar qualsevol text internacional o regional de defensa dels drets humans que incorpori mesures de protecció dels infants.
- Retirar qualsevol norma contrària als objectius de la Convenció sobre Drets de l'Infant o al dret internacional.
- Reforçar la cooperació en matèria de drets humans.
- Ajustar la legislació nacional a l'article 19 de la Convenció.
- Establir la prohibició absoluta de qualsevol forma de violència contra els infants.
- Establir sancions efectives i apropiades contra els autors dels actes de violència.
- Assignar prou recursos a aquestes mesures legislatives perquè realment es puguin aplicar.

- Protegir els infants que pateixen violència i també els infants que presencien actes violents, i garantir que rebin l'ajut adequat.
- Protegir els infants de la violència que s'exerceix a través de les noves tecnologies.
- Desenvolupar programes socials d'atenció als infants i als seus cuidadors.
- Aplicar la legislació en funció de les necessitats dels infants.
- Crear i mantenir un organisme nacional independent que vetlli pels drets dels infants.

Mesures administratives

Han de servir perquè els estats puguin posar en pràctica les polítiques adreçades a eliminar la violència i protegir els infants.

– En els àmbits nacional, autonòmic i local, cal:

- Establir centres per coordinar estratègies i serveis.
- Definir les funcions i responsabilitats dels diferents òrgans involucrats.
- Garantir la qualitat i la distribució territorial dels serveis.
- Garantir la transparència dels pressupostos.
- Crear un sistema nacional de recaptació de dades per avaluar l'èxit de les polítiques aplicades.
- Crear organismes relacionats amb la defensa dels drets dels infants on encara no n'hi hagi.

– En l'àmbit de les institucions governamentals, professionals i de la societat civil:

- Elaborar polítiques coordinades.
- Elaborar codis deontològics per a tots els professionals que treballen amb infants.
- Involucrar al sector de l'ensenyament en les polítiques de prevenció de la violència i de protecció dels infants.
- Promoure programes d'investigació en aquest sentit.

Mesures socials

L'objectiu d'aquestes mesures ha de ser oferir serveis bàsics per a destinataris específics (infants, famílies o comunitats concretes que necessiten protegir els infants de la violència).
Les poden impulsar els governs o agents de la societat civil.

– Mesures per prevenir i reduir la violència contra els infants:

- Incorporar les mesures d'atenció i protecció dels infants a les polítiques socials oficials.
- Garantir l'accés als serveis d'atenció als infants en situació de vulnerabilitat.
- Lluitar contra la pobresa i oferir atenció social i suport econòmic a les famílies en situació de risc.
- Impulsar polítiques públiques de salut i seguretat, habitatge, treball i educació.
- Millorar l'accés als serveis de salut, als serveis socials i a la justícia.
- Planificar ciutats adaptades als infants.
- Prendre mesures per reduir la demanda i la disponibilitat d'alcohol, drogues il·legals i armes.

- Col·laborar amb els mitjans de comunicació i la indústria de les noves tecnologies per crear unes normes d'atenció i protecció dels infants que s'apliquin arreu del món.
- Elaborar unes directrius per garantir la privacitat i el tracte just dels infants que apareixen en continguts dels mitjans de comunicació.
- Promoure que els infants participin en la creació i difusió d'informació a través dels mitjans de comunicació, garantint que puguin expressar les seves opinions i expectatives.

– Mesures per atendre els infants, les seves famílies i altres cuidadors:
  - Impulsar la creació d'escoles bressol, ludoteques, associacions i casals, serveis d'assessorament a infants amb problemes, serveis d'acollida, etc.
  - Promoure la creació de grups d'ajuda mútua, desenvolupar programes d'atenció social, oferir suport als cuidadors, etc.

Mesures educatives

Aquestes mesures han de combatre actituds, tradicions, costums i comportaments que tolerin o promoguin la violència contra els infants. També han de fomentar el debat sobre la violència als mitjans de comunicació, amb participació de la societat civil.

Les poden impulsar els governs o agents de la societat civil.

– Mesures destinades als infants:
  - Proporcionar-los informació veraç, accessible i apropiada.
  - Capacitar-los perquè es puguin protegir dels riscos quotidians i dels riscos relacionats amb les noves tecnologies.
  - Fomentar una relació positiva amb els companys i ajudar-los a defensar-se en cas d'intimidació.
  - Explicar-los els seus drets, en especial el dret a ser escoltats i que es tinguin en compte les seves opinions.

– Mesures destinades a les famílies i comunitats:
  - Difondre mètodes de criança positiva.
  - Oferir informació veraç i accessible sobre els perills i riscos a què han de fer front els infants.
  - Donar pautes per aprendre a escoltar els infants i a tenir en compte les seves opinions.
– Mesures destinades a professionals i institucions:
  - Oferir formació a les persones que treballen amb infants sobre els drets d'aquests i sobre com s'han de respectar en la pràctica.
  - Establir sistemes de certificació oficial d'aquest tipus de formació.
  - Assegurar que els professionals que treballin amb infants coneguin la Convenció sobre els Drets de l'Infant.
  - Donar suport a qualsevol iniciativa que fomenti la participació dels infants.
  - Promoure investigacions sobre l'atenció i protecció dels infants.
– Mesures destinades al públic general:
  - Impulsar campanyes de sensibilització contra la violència i sobre la criança positiva.
  - Oferir assessorament sobre noves tecnologies amb l'objectiu de protegir els infants.
  - Difondre la Convenció dels Drets des Infants i aquesta Observació en formats accessibles per als infants.

Anàlisi del segon paràgraf de l'article 19 de la Convenció sobre els Drets dels Infants

Què diu aquest paràgraf?

Que les mesures de protecció han d'incloure:

- programes socials per atendre infants i cuidadors,
- mesures diverses per prevenir la violència,
- protocols d'actuació davant de casos de maltractament infantil.

Prevenció de la violència

Les mesures de prevenció són les que donen millors resultats a llarg termini. A més, promouen una criança positiva i respectuosa i lluiten contra les causes de la violència.

– Mesures adreçades al públic general:
  - Lluitar contra les actituds que justifiquen la violència.
  - Impulsar campanyes de difusió de la Convenció que arribin a famílies, escoles, entitats civils i institucions.
  - Propiciar que els diferents sectors de la societat –sense deixar de banda els infants–, les ONG i els mitjans de comunicació facin front comú en el rebuig de la violència.

– **Mesures adreçades als infants:**

- Facilitar-los l'accés als serveis de suport i als ajuts a què tinguin dret.
- Informar els infants dels seus drets, ensenyar-los a protegir-se i a protegir els seus companys, i oferir-los eines perquè siguin autònoms.
- Crear programes de "tutoria" perquè els infants que ho necessitin rebin el suport d'un adult responsable.

– **Mesures adreçades a les famílies i comunitats:**

- Oferir assessorament a les famílies i els cuidadors perquè posin en pràctica els principis de la criança positiva en un entorn segur i sense violència.
- Proporcionar atenció a les mares abans i després del part.
- Impulsar programes de visites a les llars, d'atenció a la primera infància i d'ajut a grups desfavorits.
- Reforçar la col·laboració entre els serveis de salut mental, els de tractament d'addiccions i els de protecció dels infants.
- Oferir programes de descans i crear centres d'ajut per a famílies en situació de vulnerabilitat.
- Disposar de serveis residencials i centres d'atenció urgent per a mares i infants que pateixin violència domèstica.
- Promoure la unitat familiar i garantir els drets dels infants en l'àmbit privat.

– **Mesures adreçades a professionals i institucions:**

- Promoure estudis d'investigació i de recaptació de dades per avaluar l'èxit de les pràctiques de prevenció.
- Impulsar processos participatius per redactar codis deontològics de consens que incloguin la protecció dels infants i tinguin en compte els seus drets.
- Oferir serveis de caràcter comunitari que permetin l'atenció als infants en el seu entorn.

Identificació dels casos de violència

Les persones que estan en contacte amb els infants han de saber identificar:

- Situacions de risc que els permetin posar en marxa mesures de prevenció.
- Indicis fundats de maltractament que els permetin actuar de forma urgent i apropiada.

També han de donar als infants la possibilitat d'expressar-se i assenyalar els problemes que pateixen, en especial als infants en situació de vulnerabilitat, per prevenir i evitar situacions de crisi.

Notificació dels casos de violència

Els estats han de proporcionar serveis accessibles, confidencials i segurs que permetin notificar casos i sospites de violència tant als infants com a les persones que els envolten.

Cal que aquests serveis de notificació:

- Facilitin la presentació de queixes.
- Participin en investigacions i actuacions judicials.
- Elaborin i difonguin protocols d'actuació.
- Ofereixin atenció mèdica i social als infants i a les seves famílies.
- Formin i donin suport als professionals que hi treballen.

Derivació dels casos de violència

Els professionals dels serveis de notificació han de saber derivar les queixes rebudes a l'organisme més adequat de cada administració. Per poder fer-ho, han de:

- Avaluar les necessitats dels infants, famílies i cuidadors tenint en compte les seves opinions.
- Comunicar-los el resultat de l'avaluació.
- Derivar-los als serveis adequats.
- Fer un seguiment i avaluació de la intervenció.

Investigació dels casos de violència

La investigació dels casos de violència l'han de portar a terme professionals qualificats que tinguin en compte els drets i les necessitats dels infants.

Els procediments d'investigació han de ser rigorosos alhora que respectuosos amb els infants, i han d'aportar proves per als processos administratius, civils o penals que se'n derivin.

Tractament dels infants que pateixen violència

El tractament dels infants que han patit situacions de violència ha de promoure la seva recuperació física i psicològica, i la seva integració social.

Cal tenir en compte l'opinió dels infants, garantir-ne la seguretat i preveure els efectes del tractament a llarg termini.

Els autors d'actes de violència, sobretot si són infants, també han de ser tractats. En aquestes situacions cal donar prioritat a les mesures educatives i de caràcter social.

Intervenció judicial

La intervenció judicial ha de garantir la protecció dels infants tenint en compte els seus drets i necessitats. Perquè sigui així, cal que:

- Les autoritats competents mantinguin informats els infants i les seves famílies.
- Els infants rebin un tracte respectuós i adequat a les seves necessitats.
- Es prenguin mesures preventives i es promoguin comportaments positius.
- S'actuï amb urgència.

Entenem per intervenció judicial:

- La mediació per resoldre conflictes i establir acords.
- L'adopció d'una mesura específica.
- Els procediments penals.
- Les actuacions disciplinàries o administratives.
- Les ordres judicials per al suport i ajut als infants i adolescents víctimes de violència.

S'han d'adoptar mesures de caràcter educatiu i social abans que les mesures de càstig.

Si cal, s'han d'establir tribunals especialitzats en la resolució de casos de maltractament infantil.

Procés d'intervenció en casos de violència

Durant tot el procés d'intervenció cal saber:

- Qui és el responsable de l'infant.
- Quins són els objectius de les mesures adoptades.
- Quins són els terminis i la durada de la intervenció.
- Quins són els mecanismes de seguiment i avaluació.

Marc nacional de coordinació de la lluita contra la violència que pateixen els infants

Què és?

Un protocol d'actuació per garantir la coordinació entre tots els sectors de l'Administració pública i la societat civil a l'hora d'establir les mesures necessàries per prevenir i combatre les situacions de violència.

Quin objectiu té?

Protegir els infants, defendre els seus drets i establir un entorn de creixement positiu i respectuós mitjançant mesures coordinades de prevenció i protecció.

Com s'ha d'elaborar?

Cada estat ha d'elaborar aquest marc tenint en compte l'estructura administrativa, el sistema jurídic, els serveis, les particularitats culturals, la capacitat professional i els recursos de què disposa.

El procés d'elaboració ha de ser transparent i inclusiu, i ha de garantir la participació de tots els afectats. També ha d'incloure una previsió de costos i de finançament que quedi reflectida en la partida destinada a infància dels pressupostos generals de cada estat.

Quins criteris s'han de tenir en compte?

Totes les mesures legislatives, administratives, socials i educatives que quedin recollides en el marc nacional de coordinació han de tenir en compte:

- Els drets dels infants.
- La importància de la prevenció.
- El paper clau de la família a l'hora de cuidar i protegir els infants.
- Un enfocament positiu de la criança i l'educació.
- Els diferents factors de risc segons l'edat, el gènere, l'estat de salut, la identitat sexual, l'ètnia, la religió, la situació econòmica, etc.

Com se'n garanteix el bon funcionament?

Els estats han d'assignar els recursos humans, econòmics i tècnics necessaris per garantir l'èxit d'aquest protocol. A més, han de publicar un informe anual sobre el progrés assolit en la prevenció, prohibició i eliminació de la violència contra els infants, i l'han de presentar davant dels respectius parlaments.

Cooperació internacional

Cal que els estats estableixin acords de cooperació perquè les mesures de protecció dels infants s'apliquin a tot arreu i siguin un èxit.

Aquests acords de cooperació internacional inclouen:

- Oferir suport tècnic i econòmic als estats sense recursos.
- Millorar la comunicació entre professionals i associacions civils dels diferents estats i promoure'n el treball en comú.
- Millorar el control dels recursos econòmics.
- Crear indicadors per avaluar l'impacte de les polítiques i les mesures per protegir els infants.
- Crear una plataforma per consultar i intercanviar informació.
- Establir acords per protegir els infants que es desplacen d'un país a un altre de forma voluntària o forçada.
- Establir acords per protegir els infants que pateixen situacions de violència a través d'Internet.

Difusió de l'Observació

El Comitè dels Drets dels Infants recomana als estats
que difonguin aquesta Observació
a través de tots els mitjans al seu abast,
inclosos els mitjans de comunicació dels infants.

També proposa que es facin les adaptacions necessàries
perquè sigui accessible a tothom,
i que s'organitzin tallers i seminaris per fomentar el debat
sobre aquestes qüestions entre els infants i els professionals
que se n'ocupen.

El text complet de l'Observació general sobre l'article 19 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant es pot consultar a:

- Web: treballiaferssocials.gencat.cat

Els documents de la col·lecció "Lectura Fàcil" es poden consultar a:

- http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/el_departament/publicacions/col_leccions_del_departament/lectura_facil/

Per a més informació:

Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

treballiaferssocials.gencat.cat

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Amb la col·laboració de:

Associació Lectura Fàcil